

HEYM. – HOLCK.
EN DANSK-NORSK FAMILIEKREDS

AF

HARALD HOLCK

D. 15.12.1845 døde Oberstløjtnant OLUF (OLE) CHRISTIAN HEYM i Fredericia, 85 Aar gl., som den sidste af sin Slægt i Danmark; han var ugift.

Han var født d. 25.3.1760 i Æbeltoft som Søn af Kaptajn IOHANN MARTIN HEYM og KIRSTEN (CHRISTINE) CATHARINE HOLCK. D. 7.2.1781 blev han Sekondløjtnant à la suite og 25.7. s. A. virkelig Seklt. i Jydske Inf. Rgt., 23.4.1790 kar. Premierløjtnant og 24.12. s. A. virkelig Prlt. i Regimentet, der nu kaldtes Fynske Inf. Rgt., 22.11.1799 kar. Kaptajn, 19.4.1800 Stabskaptajn, 7.7.1803 Kompagnichef, 12.4.1810 kar. Major og 24.10. s. A. Major i Rgt^{es} annekterede Batailloner og Kommandør for dets 3. Batl. med Anciennitet fra 23.11. 1809. D. 22.10.1811 blev han afskediget med 600 Rdl.^s Pension, og d. 13.6.1815 blev han kar. Oberstløjtnant.

Ved hans Død fandtes bl. a. en Seddel, hvorefter han havde leveret sit originale Testamente til „den af mig indsatte Arving til mine Efterladenskaber, Kammerjunker og Brigadeauditor HOLCK, en Søn af min forlængst afdøde Fætter og broderlige Ven Commandeur CARL CHRISTIAN HOLCK“. (Af sidstnævntes Dagbogsnotater kan det ses, at han korresponderede med HEYM, og at han paa Tilbagerejsen fra Tunis under sit Ophold i Nyborg i 3 Uger i Novbr. 1808, medens engelske Krigsskibe krydsede i Storebælt, næsten daglig var sammen med ham).

Endvidere fandtes der fra HEYMS Haand nedenstaaende Optegnelse, der er karakteristisk baade for den gamle Oberstløjtnant og for hans Tid:

„Til tjenstlig Efterretning for Den eller De, som naar Tilfældet intræffer, viser mig den venskabelige Godhed at paatage Sig Besørgelsen af min Begravelse.

Jeg ønsker at begravnes af Garnisonen, saaledes som det efter Reglementet tilkommer en Oberstlieutenant af Infanteriet. Alt øvrigt Begravelsen vedkommende maae være anstændig og passende.

Til Kirken i det Sogn hvor jeg begravnes gives 2 hvide Voxlys med Skilter og lange Floor. Til Skilternes Maling, kan Maleren rette sig efter mit Staalsignet. – Der skal betales for Bisættelse i Kirken. – Skoelen skal bruges. Med Klokkerne skal ringes – Præsten, som forretter Jordpaakastelsen med videre, betales med 10 Specier eller 20 Rdl. – Den anden Sognepræst i Byen, saavel som begge Catheketerne, indbydes til at følge, hvorved gives til Sognepræsten 6 Specier og til hver af Catheketerne 4 Specier, naar de kan følge. – Degnen, for Sig og Skoelen 4 Specier, Klokeren 5 Specier. – Alle Kirkebetjenterne maae disse Penge, efter god gammel Skik og Brug tilsendes, i det seeneste Dagen førend Begravelsen finder sted, og ikke som den Nye-modens Uskik har villet indføre, nogle Dage efter Begravelsen, hvilket er højest upassende. – Til Byens Fattige gives til Uddeling Begravelsesdagen 25 Specier eller 50 Rbd. i rede Sølv. – Til hver af Serganterne som skal bruges, gives 1 Specie eller 2 Rbd. – Drengene som bærer Lysene til Kirken, gives hver $\frac{1}{2}$ Specie eller 1 Rbd. – Graverkarlen som kaster Graven, i Drikkepenge 1 Rigsbankdaler. – Til Tienestepigen i Huuset hvor jeg dør gives 5 Specier eller 10 Rigsbdr.

Begravelsesdagen gives den almindelige Beværtning under Følgets Forsamling. – Samtlige Garnisonens Officerer, saavelsom alle Byens Embedsmænd og øvrige Honoratiores, som og de nærmeste Na- og Gienboer indbydes af Marskallerne til at gjøre mig den Ære at følge mig til mit Hvilested. – Til at lægges paa Kisten til Adjoutanten findes en gammel Sabel, som og et ægte godt Feldtegn, hvilket sidste findes i den øverste Skuffe under Skatollet, som og i den øverste mitterste Skuffe i Skrivebordet et par sølv Spændesporer.

Ennu haver jeg en Begiering til Vedkommende, nemlig: at jeg ikke bliver begravet før det tydelig kan sees, af Enhver som ikke er Læge, at Forraadnelsen er begyndt, men om Denne endog viser sig, beder jeg, desuagtet, dog ikke at lade mig begrave, før 8 Dage efter Dødsdagen.

Mit Begravelsessted ønsker jeg, hvis det lader sig gjøre, maatte blive i den Krog af Kirkegaarden hvor salig Captain LILLIENSKIOLD ligger.

Til mine Begravelsesudgifter haaber jeg, der skal findes 250 Rbdr. rede Sølv, som findes i mit Skatoll, bag de aabne Rum i Mitten, som ere til at trække samlede ud; der bagved ligge alle de Penge jeg efter-

lader mig, de faae undtagne, som ligger aabenlyst i Skatollet til daglige Udgifter.

Dette er nedskrevet for over tyve Aar siden, men nogle Gange forandret, og nu, formoder jeg, til sidstegang. Denne sidste Forandring er foranlediget ved min gode og mig saa kiære Søsters Død, da mine aarlige Indtægter derved ere blevne formerede.

Fredericia den 16. October 1844.

HEYM.

E.S. Skulde jeg ikke døe i Michaeli Sogn, hvilket jeg dog haaber, da kan jeg ikke vælge Begravelsessted. – Et Par Liglagen samt Pudewaar ligge i den underste Skatolskuffe.“

– Hans egenhændige Testamente, der er underskrevet af ham i Fredericia d. 18.5.1844 og forseglet med et kronet Skjold med 2 Bjælker, og hvortil der er heftet en kgl. Konfirmation af 11.6. s. A., indledes saaledes:

„Da jeg nu ikke har nogen nærbeslægted Arving efter Loven uden min snart 86 Aar gamle, meget svagelige og affældige, nyligen barnløs blevne Søster ELLEN IDA CHRISTINE, Enke efter Sorenskriver ENGELBRETH HESSELBERG, og der kun vil blive saarelidet til hver af mine Arvinger efter Loven, om mine ubetydelige Efterladenskaber skulde deles imellem dem, fastsætter jeg herved . . .“

Hans Efterladenskaber, der ikke udgjorde over 500 Rbd., skulde tilfalde hans Søster, hvis hun overlevede ham, men i modsat Fald „min Morbroder Oberst CARL PHILIP HOLCKS Sønnesøn Kammerjunker, Brigadeauditeur PETER CARL CHRISTIAN HOLCK i Fredericia“. Men i alle Tilfælde skulde dennes ældste Søn CARL GEORG have „mit større med Inscription forsynede Gulduhr, som er mig foræret af nogle af det første østre jydsk Landeværns Regiments Officerer, samlede til Exercise i Randers 1808, og som jeg ønsker opbevaret som et Familiestykke“, og hans næstældste Søn „FERDINANT EMANUEL mit mindre Gulduhr med en paa Porcelainsskiven anbragt sort emaillet Ring, hvori Tallene befindes“. (P. C. C. HOLCK, f. 1802 d. 1865, blev senere Etatsraad og Herredsfoged i Elbo, Holmans og en Del af Brusk Herred. Om ham henvises til Artiklen „Af Herredsfoged CARL HOLCKS Papirer“ i Personalhistorisk Tidsskrift 1926 p. 35 ff. og til H. Holcks dupliserede Biografi af Herredsfoged CARL HOLCK og hans Hustru (1956). – CARL GEORG HOLCK er den senere juridiske Professor; FERDINAND EMANUEL HOLCK blev kort før sin Død udnævnt til Over-

førster ved Vallø Stift. – Oblt. HEYMS store Gulduhr og det Gavebrev, hvormed det blev sendt, tilhører nu Fabrikant JØRGEN FLEMMING HOLCK).

Oblt. HEYM havde trofast opbevaret to smaa Breve fra sin Moder. Det ene er nu forsvundet, men en Afskrift var forinden taget. Det lyder saaledes:

„Aller kiereste og bæste Søn

Din skrivelse var mig kier kommen, da Ieg der af seer at kiere Søn lever vel, som ieg af Hierttet ønsker maatte continuere – af samme Erfarer ieg og min bæste Søns, kierlige og ømme hiertte i mod en Svag og skrøbelig moder, som icke kan udvise noget got i mod dig, min kiere Søn, men ieg vil bede at herren vil velsigne og bevare dig paa alle dine veie og i hvad du tager dig for, disse faa linier frem sender ieg for at lade kiere Søn vide at din Fader er kommen sig brav igien, og ieg gud være Evig lovet saa vel at ieg icke kan vente at blive bedre, men kræfterne tager af ver dag i hvor vel Ieg en er, nu vil ieg En nu engang ønske min kiære Søn Et lykksalig og velsignet nyt aar din Tante og din Fader beder at hilse dig og ieg hilsser fra den lille LUDVIG; ieg hilsser og omfavner kiere Søn med mange kys og velsignelser, og henlever kiære Søns troe moder til min død.

Ebbeltoft

C. C. HEYM.“

d. 30. December 1794.

Paa det andet Brev har han noteret: „Bekōmet Februari 1797“:

„Aller kiereste Søn.

Jeg tacker hierttelig for det nye Aars ønske, saa og for dit vel mente ønske til min fødsels Dag, vær nu velsignet min kiere Søn i dette begyndte Aar med mange paa følgende, ieg kan icke med pennen udføre det som ieg mener. – Ieg har aarsag at tacke herren som i min svaghed har lindret min Smærte med sin sødhed og til lige forunt mig Børn, som har medlidenhed med en svag og skrøbelig moder som ingen hielp kan gjøre men behøver hielp. – Vores kiere Sviger Søns og vore børns bønner er bleven bønhørt, som ønsker mig flere Leve aar med taalelig smærter – ieg har aldrig haft saadan svaghed før, thi ieg var altid ved mig selv, havde icke nødig nogen om natten icke heller lys, men blev got forsynet, med hvad ieg behøvet foretog ieg det selv, men endnu tør ieg icke vove mer en klæde mig paa og sætte mig paa sængen en time eller meer saa længe vintter

kulden er for haanden. – Madam Boserup beder at hilse, lev altid vel min kiere Søn, vor gud og frelser velsigne dig baade paa Siæl og legeme, ieg omfavner og kysser dig mange gange og henlever din troe moder til min død

C. C. HEYM.

din Fader beder hiertelig at hilse.“

Endvidere fandtes blandt Oblt. HEYMS Papirer – foruden nogle af hans Bestallinger – Udskrift af et Legitimations-Tingsvidne, optaget d.31.3. og 7.7.1800 ved Æbeltoft Byting, om „hvem der ere den endnu levende og her i Byen boende Capitain IOHANN MARTIN HEYMS Descendentere“, hvorunder Sorenskriveren over Yttre Sogn i Bergens Stift ENGELBRETH HESSELBERG var mødt „paa Capitain OLUF CHRISTIAN HEYM af det Fyenske Infanterie Regiment i Fredericia hans og egne Vegne“. Der blev afhørt 5 Borgere i Byen som Vidner, og i Retten fremlagdes Daabsattester for Oblt. HEYM, hans Søster og dennes Søn, tillige med en Udskrift af det af „F. L. GLUD Salig BENTZONS“ paa Estvadgaard oprettede Testamente af 4.3.1745. – Desuden fandtes Ekstraktudskrift af en Kommissionsdom af 23.12.1756 og en Afskrift af Stævningen i Sagen med Kommissoriets Ordlyd – samt et (nu) meget defekt Eksemplar af et meget stort, pragtfuldt Kobberstik, tegnet af P. CRAMER og stukket af G. og O. H. DE LODE med Stamtavler over Slægterne HOFMAN og LASSON (derunder BENZON).

Fra hans Eje stammer sikkert ogsaa en i Poul Ipsens Stil udført farvelagt, oval Blyantstegning af en køn ung Dame med blaa Øjne og et stort pudret, krøllet Haar. Paa Bagsiden af Tegningen er med Blyant skrevet „Oberst^{DE} POGWISCH“. Oberst CHRISTIAN LUDWIG FRIDERICH VON POGWISCH (1746–1806) stod ved samme Rgt. som HEYM og boede i en Aarrække i Fredericia. Tegningen maa sikkert forestille hans 2. Hustru FREDERIKKE MARGRETHE WEYBYE, f. 1758, der døde 1825 i Fredericia. (Hans første Hustru døde allerede 1777, før HEYM kom til Regimentet).

Endelig er der opbevaret flg. Notat:

„Optegnelse paa mine Forfædre!

Min Faders Fader var: IOHAN MARTIN HEYM, Major i Garden til Hæst, og tilsidst Oberst og Commandant i Glückstadt, gift med MARGRETA ELISABETH, som var fød i Tyskland, og døde i Kiøbenhavn hos sin Datter CHRISTINA HEYM, som var gift med General Maior

HÖYSER, der var Bygmester for det Kongelige Slot, Christiansborg, og havde 3 Sønner.

Min Fader MARTIN HENDRICH HEYM var Oberstlieutenant ved det 2de Oplandske Regiment i Norge, fød i Sachsen 1694, døde i Norge paa Toten den 30de Novbr. 1750, og gift med min Moder IDE CHRISTINE fød GLUD.

Min Moders Fader POUL GLUD, var Amtmand og Assessor i Hofretten i Norge – havde tvende Døttre, den ældste var min Moder IDE CHRISTINE GLUD, og den yngste FREDERIKA LOUISE, gift med IOHANN SEVERIN BENTZON, Eyer af Estvadgaard.

Bemeldte min Moders Fader POUL GLUD havde 2de Søstre, den ene CHRISTINE GLUD, var gift med HANS BENTZON, som eyede Schiersøe, og havde 2de Sønner og en Datter; CHRISTIAN BENTZON som fik Schiersøe efter Faderen, døde ugift, og gjorde det til Stamhuus, den anden Søn IOHANN SEVERIN BENTZON, var som ovenmeldt, gift med min Moster, som overlevede ham og gjorde Estvadgaard til et Kloster. Datteren SOPHIE AMALIA BENTZON, gift med ADMIRAL ROSEPALM. –

POUL GLUDS anden Søster var gift i Holsteen med en Justitsraad NISSEN havde 2de Sønner og en Datter – Sønnerne var Amtmand NISSEN og Oberste NISSEN. Datteren var gift med Etatsraad HORST i Holsteen. – Disse NISSENERs Familie er Stamhuus Arvinger.

GLUDERNE stam̄er fra Biskop GLUD, og er kommen fra Glud Præstegaard i Jylland. – Min Moders Moder var en Datter af BORDING som eyede Ryomgaard.

Ieg blev gift med CHRISTINA CATHARINA HOLCK den 2de Januarij 1753 i Bergenhuuslehn i Norge. Min Kones Fader OLUF HOLCK var Oberstlieutenant ved det 1te Bergenhuusiske Regiment og hendes Moder var ELLEN ROSENDAHL.

IOHANN MARTIN HEYM
Captein.

Denne min Fader død paa Brehegaard i Sogn i Bergens Stift i Norge, den 17^d Februari 1803.

OLUF CHRISTIAN HEYM,
Oberstlieutenant.“

– Kaptajn IOHANN MARTIN HEYM var født d. 30.10.1724. Han stod som capitaine des armes ved 2. Oplandske Nat. Inf. Rgt., da han i 1744 ansøgte om Dimission med Løjtnants Karakter for at indtræde i en engelsk Afdeling ved Rhinen; d. 20.11.s.A. fik han Rejsepas og Afsked som Løjtnant og Pas til Frankrig. D. 13.8.1747 blev han sat

i Fændriks Nr. ved 1. Bergenhusiske Nat. Inf. Rgt.^s Vigske Livkomp., og d. 12.4.1748 blev han Premierløjtnant ved Regimentets Yttre Sognske Komp., hvis Chef var Kaptajn OLE HOLCK.

D. 2. 1. 1753 blev han if. Evindvik Kirkebog gift med KIRSTEN (CHRISTINE) CATHARINA HOLCK, f. 9.2.1723 paa Gaarden Padøen i Hordeland, Datter af Kaptajn (senere Oberstløjtnant) OLUF (OLE) HOLCK (1687-1759) og ELEN ROSENDAHL (1690-1768), om hvem henvises til P.T. 1951 p. 22-69. (Ved Vielsen kaldtes han Løjtnant JOHAN MARTIN HEIN, ligesom han ved sin Begravelse i 1803 indførtes i Kirkebogen med samme Efternavn, hvilket har bevirket, at han urigtigt er blevet henført til Slægten HEIN (VON HEINEN).

Ved en paa OLE HOLCKs Gaard Leervig i Yttre Sogn d. 27.1.1753 afsluttet Accord afstod HEYM sin Premierløjtnants Charge ved Kaptajn HOLCKs Kompagni til den ved samme Kompagni staaende Fændrik reformé, Kommandersergeant IACOB ELIAS HOLCK, der var Broder til hans Hustru og i 11 Aar havde været Underofficer, for et Beløb af 600 Rdl. Dansk Courant, der skulde udbetales „promte“ efter Approbationen af Accorden. Det tilstodes Premierløjtnant HEYM paa disse Vilkaar at sælge sin Charge til Svogeren, der derefter fik Bestalling som Premierløjtnant. HEYM fik efter Ansøgning Afsked som Kaptajn d. 28.3. s.A. Som Begrundelse for sit Ønske om Afsked anførte han: „min meget svage Constitution og Slette Brøst, som forvolder, at Jeg icke formaaer Eders Kongelig Mayestets Krigs tienniste efter min Allerunderdanigste pligt at Kunde forrette“. Regimentschefen, Generalmajor C. LINDEGAARD oplyser, at HEYM har 200 Rdl. aarlig fra Estvad Kloster, og at han vil bruge de fornævnte 600 Rdl. til at „betale Een Liden Gaard hand sig paa Landet haver tilkiøbt for der at boe og af sine aarlig havende 200 Rdl. i Rolighed at henleve“. Endvidere skriver Generalen, at Fændrik HOLCK i nogen Tid har udført HEYMS Tjeneste for ham, og at han, der er den eneste, der har villet entrere i Accorden med HEYM, „til Premier Lieutenant Chargen gandske duelig og habil befindes“, (Krigskancelliets for Kongen refererede Sager 14.3.1753 Nr. 12).

Ved det fornævnte Testamente af 4.3.1745 havde Fru FREDERICA LOWISA GLUD (1702-1745), Enke efter sin Fætter Kancellisekretær IOHAN SEVERIN BENZON (1698-1741), hvis Fader, Kancellisekretær HANS MATHIAS BENZON, gift med Biskop Søren Gluds Datter CHRISTINE, fik Vaabenbrev 1679, stiftet Estvadgaard Kloster (ved Skive) og fastsat, at der af Klostret skulde ydes hendes Søstersøn IOHANN MARTIN HEYM, og derefter hans Descendenter til lige Deling 200 Rdl. aarlig.

Kaptajn HEYM og hans Hustru boede i et Par Aar paa deres Gaard Langeland $1\frac{1}{2}$ Mil fra Bergen, og her blev deres Datter ELLEN CHRISTINE født d. 19.10.1753; hun døde d. 29.1.1757 i Æbeltoft, hvortil de var rejst efter at have solgt Gaarden; de ankom dertil d. 11.6.1755.

En af Grundene til, at de flyttede til Danmark, har nok været, at der var opstaaet Vanskeligheder m. H. t. Ydelsen fra Estvadgaard. Af det foran nævnte kgl. Kommissorium, der er udfærdiget d. 5.3.1756, synes det at fremgaa, at Kapt. HEYM selv har søgt at ordne Sagen; han anfører, at han ikke har kunnet formaa nogen i Nærheden af Klostret og dets Direktør, Amtmand, Kammerherre WERNER ROSENKRANTZ, boende til at „antage Sig denne Sag til paakiendelse“. Af en Betænkning om Klosters Indretning, som Kmhr. ROSENKRANTZ og 2 andre Herrer havde afgivet til Kongen, fremgik det, at Direktionen for den forløbne Tid havde afkortet Kapt. HEYM en anelig Sum, og mente, at han og hans Descendenter for Fremtiden kun burde anses som nydende dobbelt aarlig Pension mod de i Klostret værende Damer og derfor havde burdet og fremtidig burde tage dobbelt Andel mod en af dem i „een og anden Klosteret og Godset paakommende Udgift“. – Ved den af Kommissionsdommerne afsagte Dom af 23.12. 1756 fik Kapt. HEYM fuldt Medhold, bl. a. skulde Klostret betale ham det af Legatet paa 200 Rdl. aarlig hidtil indeholdte Beløb af 600 Rdl. med 5 pCt. Renter fra hvert Aars Forfaldstid.

Naar Kapt. HEYM valgte at bosætte sig i Æbeltoft, skyldtes det sikkert Forbindelsen med Besidderne af Stamhuset Schiersøe (Skjærsø) i Draaby Sogn nær ved Æbeltoft. CHRISTIAN BENZON (1696–1730), der var Broder til fornævnte IOHAN SEVERIN BENZON, havde i 1722 oprettet Stamhuset, der fra ham var gaaet over til hans Søster SOPHIA AMALIA (1688–1768), gift med Admiral ANDREAS ROSENPALM (1699–1754), hvis Fader, Højesteretsassessor POUL NIELSEN fik Vaabenbrev med Navnet ROSENPALM i 1679. Ved Admirals Død afstod hun det til sin Fætter, Stiftamtmand i Aarhus ULRICH CHRISTIAN VON NISSEN (der ogsaa var Fætter til Kapt. I. M. HEYMS Moder, idet hans Fader, Generalkrigskommissær, Amtmand HERMANN LORENZ VON NISSEN, adlet 1710, var gift med hendes Faster IDA SOPHIE AMALIE GLUD). Ved Stiftamtmandens Død i 1756 gik Stamhuset over til hans Broder, Generalmajor CHRISTIAN SIEGFRID VON NISSEN-BENZON (1700–1763), hvorefter dennes Datter CHRISTINE SOPHIE (1734–1774) fik Stamhuset. Hun var gift med Oberst IACOB LUDVIG DE WAUVERT (1727–1809), som i 1760 var blevet „indsat til Stamherre“ af Admiralinde ROSEN-

PALM og besad Stamhuset fra 1774 til 1804, da han overdrog det til sin Datter. (Der henvises iøvrigt til „Stamtavle over Familien GLUD gennem 400 Aar“, udgivet af Sognepræst KRISTIAN GLUD KONRADSEN, Randers 1933, hvorfra en Del supplerende Oplysninger er hentet). Efter Meddelelse fra Pastor Konradsen boede Admiralinde ROSEPALM, der flyttede meget rundt, i 1764 hos Kapt. HEYMS i Æbeltoft (og 1765-66 hos Oberst WAUVERT paa Schiersøe). Hun døde 1768 i Æbeltoft. Efter et Notat af Herredsfoged CARL HOLCK, øjensynligt nedskrevet efter en Samtale med Oblt. O. C. HEYM, døde hun i Kapt. I. M. HEYMS Hus, og denne arvede hende sammen med fornævnte General VON NISSEN-BENZONS Datter FRIDERICHE GEORGINE AMALIA, gift med Oblt. IOHAN CHRISTOPHER OETKEN (af en 1696 adlet Slægt).

Omkring 1.5.1768 døde Fru HEYMS Moder ELEN HOLCK, f. ROSENDAHL, paa Leervig Gaard i Bøe Anneks-Sogn i Evindvik Præstegæld, og i et Brev af 8.7.1768 nævner hendes Søn, Kapt. FRIDERICH CHRISTIAN HOLCK (1714-77), at hans Søster OLAVA MARIA er i Huset hos sin Søsters Mand, Kapt. HEYM, der er hendes Lavværg.

OLAVA MARIA HOLCK, der var født d. 31.1.1731 i Bernes i Tangen paa Hordeland, blev den 2.6.1754 trolovet i Evindvik, Bøe, med Monsieur CHRISTIAN CARLHEIM, og gift med ham 3. S. efter Pinse Denne, der var døbt 4.8.1731 i Kvinnherred Kirke, tog 29.4.1755 Borgerskab i Bergen som Købmand. Han var Søn af BENGT GUSTAV CARLHEIM, der i alt Fald fra 1729 boede i Kvinnherred og i alt Fald fra 1734 til ind i 1741 var capitaine des armes ved 2. Bergenhuiske Rgt. ved Kapt. P. Mouritzens Komp., S. Søndhordlanske Komp., hvorfra han 10.5.1741 blev ansat som Overtoldbetjent i Bergen, hvor han døde 4.2.1750. Han er (iflg. N.S.T. IX. p. 220-31, hvortil i det hele henvises) utvivlsomt identisk med den BENGT GUSTAF CARLHEIM, der if. ELGENSTIERNA var født i Stockholm 1695, blev Student 1711, Volontør i Livgarden 1712, Fændrik 1716, Løjtnant 1718 og adlet 1719 sammen med en Farbroder og en Fætter (fra 1744 kalder Slægten i Sverige sig CARLHEIM-GYLLENSKIÖLD). Han rejste 1719 udenlands og angives i Ridderhusstamtavlen urigtigt at være død ugift i Danzig. Han var gift med BARBARA MARIA MEYER, f. 1700, begr. i Hammer 26.9.1759.

CHRISTIAN CARLHEIM angives i HESSELBERGS Stamtavle at være død paa en Rejse i Udlandet, og dette skete vistnok allerede 1759, idet hans Hustru 19.10.1759 er Fadder i Bøe og vel da allerede har boet hos sin Moder paa Leervig Gaard.

D. 5.11.s.A. omtaler OLAVAS Broder, den senere Oberst CARL

PHILIP HOLCK (1719–98), en uforsørget Datter, der boer hos hans Moder, og Moderen skriver selv 29.6.1760, at hun maa forsørge „een uforsørget Enke Datter samt 2 Sønner“. Efter Moderens Død er hun da rimeligvis straks taget over til Søsteren i Æbeltoft.

Hun havde flg. Børn:

- 1) en dødfødt Pige, begravet i Bergens Domkirkesogn 15.11.1755. (Dette Sogns Daabsbøger mangler fra August 1750 til Januar 1758, og efter den Tid er der ikke fundet døbt nogen CARLHEIM i Bergen).
- 2) BENT GUSTAV CARLHEIM, Sømmand, død som ung paa sin anden Rejse til Kina, ugift.
- 3) OLAVA ELISABETH CARLHEIM, død ugift i København. (Opl. om 2 og 3 skyldes L. HESSELBERGS Stamtavle; Fru Hesselberg havde boet i Hus med Fru Carlheim).
- 4) KNUD CAROLUS HOLCK CARLHEIM siges ved Skiftet d. 20.9.1801 efter Moderen, hvis eneste Arving han var, at være Bogholder hos Handelshuset BELFORT (BELFOUR) i Helsingør. (Senere kaldes han Købmand.) Her var han ogsaa Kommandersergeant ved det borgerlige Artilleri. D. 16.12.1801 blev han i Hirschholm gift med SABINA MARGRETHE SCHMIDT fra København, der overlevede ham. Hun var Datter af „Kongl. Vinkyper og Controlleur SCHMIDT i Kjøbenhavn“. – KNUD CARLHEIM blev d. 28.7.1809 Postmester ved Korsør Hovedpostkontor, efter at han af den tidligere Postmesters Enke HEDEVIG JOHANNE BAGGER, f. LANGELAND, havde købt Gæstgivergaarden i Korsør, hvortil Postmesterembedet ved en Bevilling af 1781 var henlagt (se om hende og Gæstgivergaarden Artiklen „Kongevejens Fortryllelse“ af Christian Elling i Berlingske Tidende 23.3.1952).

Ægteskabet blev barnløst.

Af Fætteren Kommandør C. C. HOLCKS Dagbogsnotater ses det, at han har brevvekslet med CARLHEIM, og at denne oftere har besøgt ham.

D. 17.9.1817 døde CARLHEIM i Korsør, i hvis Kirkebog hans Alder da angives at være 53 Aar, saa at han altsaa skulde være født c. 1764.

Det maa imidlertid være ham, der i Folketællingen 1.2.1801 for Helsingør findes opført under Steengade 431 som „KNUD CARLHAM, Logerende, 44 Aar, ugift, Fuldmægtig“. Herefter skulde han være født ca. 1759–60, hvilket ville passe med Faderens formodede Dødsaar 1759.

– I Folketællingen 1787 for Æbeltoft er under Overgade som Fam. Nr. 18 opført „OLAVE MARIE HOLCK, 56, Hospitalsportion; i Tjenestepige“, og som Fam. Nr. 19 Kapt. I. M. HEYM med Hustru og Datter, samt i Tjenestepige.

I 1801 opføres under 2. Rode „MATHIAS CHR. PREISLER, 52, Snekermeister, og Kone, 60“, samt „OLIVIA MARIA CARLHEIM, 71, Enke, lever af at sy for Folk og Pension“. Hun døde d. 20.9.1801 i sit Logis hos „forrige Hof Snedker“ PREISLER og gik da i sit 71. Aar. (At hendes Navn i Skøde- og Panteprotokoller er skrevet „OLAVE MARIE CARL HEYM“, har ført til, at hun er blevet opfattet som Enke efter en CARL HEYM, der tænkes at være Broder til Kapt. I. M. HEYM).

I Æbeltoft fik Kapt. J. M. HEYM og CHRISTINE HOLCK to Børn, nemlig, foruden den senere Oberstløjtnant OLE HEYM, Datteren ELLEN IDE CHRISTINE (opkaldt efter sin Mormoder og sin Farmoder), f. 3.7.1758. D. 5.10.1792 blev hun i Æbeltoft gift med ENGELBRETH HESSELBERG, f. 11.9.1755 paa Gaarden Nordre Weysteen i Norderhaug Sogn paa Ringerike. Han var Søn af ERICH HESSELBERG og ELISABETH WEYSTEEN (død 18.4.1793 paa Gaarden Schey (Skei), 72 Aar gl.), blev 1786 exam. jur. og udnævntes 7.5.1790 til By- og Herredsskriver i Æbeltoft. D. 2.7. s.A. blev han tillige Postmester i Æbeltoft og beskikkedes samme Dag til Prokurator for alle Over- og Underretter i Danmark undtagen Højesteret og Hof- og Stadsretten.

– Familien HEYMS nære Forbindelse med Stamhusbesidderne paa Schiersøe ses af en lille løs Seddel, der maa være skrevet af Fru HESSELBERG, f. HEYM:

„Til
 OBRISTE DE WAUVERT BENZON
 Fødselsdagen den 4de October
 1792.
 Lad Glassene for Venskab klinge!
 Vi det en værdig Skaal vil bringe
 Paa vores Værtes Fødselsdag
 Han leve og udbrede Glæde
 Og længe blandt os tage Sæde
 Til sande Venners Velbehag.

dicteret af Kammerherinde ROSENØRN paa *Katholm*, og først fremlagt dagen efter ved vores Bryllup paa Schiersøe den 5te October 1792“.

Kammerherreinde ROSENØRN maa være EDEL BENEDICTE VON PENTZ (1757–1808), gift med daværende Ritmester, Kammerherre MATHIAS PEDER OTTO ROSENØRN (1751–1818), der bl. a. ejede *Katholm* i Nørre Herred paa Djursland.

Efter Proveniensen har Fru ELLEN HESSELBERG fm. ogsaa ejet et

med et enestaaende Haandelag udført Arbejde, et kniplingsfint udskaaret og malet Stykke tyndt Papir paa Størrelse med et Visitkort. I det aflange Midterparti er Papiret delvis bortskaaret, saa at der fremkommer et Bundmonster med Blomster og Ranker i hvid Silhouet. I Bunden er der foroven udsparet en indrammet Oval, hvori der er malet en træbevokset Høj, hvorpaa der hviler et rødt Hjerter med en rød og gul Lue, medens et andet paa lilla Vinger svinger sig bort mod en fjern Bygning. Forneden er der udsparet en graablaa Vase, hvorfra Rankerne udgaar, og som staar paa et Bord, paa hvis Forside der med smukt tegnede Bogstaver er skrevet: „Von dir mein Hertz – scheid ich mit Schmerz“.

Omkring alt dette en Ramme med 8 udskaarne Blomster paa en Bund, der viser et Monster, som paa en raffineret Maade kun er skaaret lidt ned i Papiret, uden at noget af dette er fjernet. (En senere klodset Haand har trukket Rammens Yderlinier skævt op). Med Rammen er det hele $7\frac{1}{4}$ cm højt og $3\frac{1}{4}$ cm bredt. – Under Rammen staar med store svære Bogstaver skrevet „E: B: v Pentz“; men bag paa Papiret har en anden Haand med fine, smaa Bogstaver skrevet: „Copenhagen d. 19. September. A° 1722“. – Man kan vist gaa ud fra, at det er Kammerherreinde ROSENØRN, der har sat sit Ejermærke paa Forsiden af Papiret og senere givet det til Fru HESSELBERG, men hvem det tidligere har tilhørt, og hvilken romantisk Begivenhed denne lille skrøbelige Ting, der nu har overlevet 236 Aar, skal minde om, bliver vel aldrig opklaret. (Stamtavlen VON PENTZ i D.A.A. 1925 giver ikke nogen Vejledning).

Der er ogsaa bevaret et lille Brevark, der er prydet med kolorerede Udklip af Kobberstik (en Blomsterguirlande, Musikanter, der udfører en Festmusik, hilsende Herrer og Damer, vandrende Par), og hvorpaa der er skrevet følgende:

„Erindring
I Anledning
Af Fødsels- og Forlovelses Dagen
den 11te September 1795.
Mel. Rundt om os høres Iubel Lyd etc. .,
Velsigne dobbelt denne Dag!
O Gud! her tvende Glæder findes
som er for mig en yndig Sag,
ret kiær, ret vigtig jeg Dem mindes
:/: Min Engelbret til Verden kom,
Han og den Dag fik Hiertets Rum. :/:

Mel. Haand i Haand vi vandred om etc. . .
 Hvad min Søde skal jeg Dig
 fra min svage Ævne sige,
 som den Løn kan blive liig
 Du fortæner af Din Pige?
 Glæden Pen og Tunge binde
 Dog jeg aander, ønsker kort:
 :/: alle Sorger flyve bort!
 Dydens Fryd langt Liv dig vinde! :/:

Kiærligst offererret og
 siunget
 af
 Den værdige Mands
 Troe og
 Ømme Kone

ELLEN IDDE CHRISTINA HESSELBERG
 Fød HEYM.“

D. 24.8.1793 fødtes i Æbeltoft deres eneste Barn LUDVIG CHRISTIAN MARTIN ERNST.

– Kapt. HEYMS Hustru, CHRISTINE HOLCK, døde d. 14.4.1799 i Æbeltoft, 76 Aar gl.

– D. 18.10.1799 blev HESSELBERG udnævnt til Sorenskriver i Yttre Sogns Fogderi, men opholdt sig som nævnt i Æbeltoft d. 7. 4. 1800. Der blev afholdt Løsøreauktion hos Kapt. I. M. HEYM og HESSELBERG „i deres iboende Gaard formedelst Flytning til Norge“. Kaptajnen med Datter og Svigersøn og deres Søn rejste saa af Sted.

Nord for Sognefjord paa Oberstlt. OLE HOLCKS Gaard Leervig (i Yttre Sogn) boede da den sidstlevende i Norge af hans Born, Kaptajn HANS HENRICH HORNEMANN HOLCK, f. 1735, død 1809, 74 Aar gl., der senest havde været Chef for Faderens gamle Kompagni, og hans Hustru MARTHA MARGARETHA MIDDELFART TOSTRUP, f. 1748, død 1838, 90 Aar gl. De blev begge begravet i Breche Kirke bag Koret.

Syd for Fjorden, ligeledes i Yttre Sogn, laa Breche Gaard og Breche Kirke, i hvis „aabne Begravelse“ under Koret Oblt. OLE HOLCKS og hans Hustrus Kister stod sammen med Kisten for deres ugifte Søn, Kaptajn IACOB ELIAS HOLCK, f. 1726, død 1767, 40 Aar gl. paa Lervig Gaard, som han da ejede; efter Ovenstads Militærbiografier var han senest Chef for Vig og Yttre Sognske Komp. Som Gravminde over

ham og Faderen vajede i Kirken, vistnok over Kisterne, en Fane, der paa den ene Side bar hans Portræt, paa den anden Side Faderens (og Moderens) Data, tilligemed Data for alle deres Børn, en hel lille Stamtavle, der er afbildet i D.A.A. 1925, se nærmere P.T. 1951 p. 60-61. En paa et Folioark trykt Beskrivelse af Fanen med dens Indskrifter har ogsaa bidraget til at styrke Familiefølelsen og ansopret adskillige i Slægten til at fortsætte „Stamtavlen“.

Oblt. OLE HOLCK'S Datter SUSANNA GERHARDINA, der var født d. 9.9.1720 paa Vossevangen, var i 1749 blevet gift med Kaptajn KNUD KRAFT, der d. 12.5.1749 indskød 100 Rdl. i den militære Enkekasse for hende som hans tilkommende Hustru. Af en Conduiteliste fremgaar det, at han d. 20.3.1764 var 58 Aar gl., altsaa født ca. 1706, havde tjent i 43 Aar og besad god Conduite, lagde megen Vægt paa Tjenesten, viste meget god Opførsel og havde gode Egenskaber; 1762 var han blevet kommanderet til København. Han angives født ved Arendal og var Søn af kar. Oberst og Kommandant paa Munkholm EVEN PEDERSEN KRAFT (ca. 1674-1747), der 1720-1743 havde været Chef for Vestre Yttre Sognske Komp. og 1726-43 boede i Breche Herred, utvivlsomt paa Breche Gaard, og Præstedatteren MAREN KNUDSDATTER KYLSTRUP († 1766).

KNUD KRAFT var Underofficer i 1. Bergenhussiske Rgt. 1722, blev kar. Fændrik 25.7.1738, Premierløjtnant ved Yttre Sognske Komp. 14.8.1739, midl. forsat til Holstenske gew. Inf. Rgt. 20.9.1743, Kaptlt. i 1. Bergenh. nat. Inf. Rgt.^s Livkomp. 17.6.1747, Kapt. og Chef for Tiugumske Komp. i Rgt^{ts} Landeværn 12.4.1748, og Kapt. for et staaende Komp. i Rgt^{et} 25.1.1758. D. 11.3.1761 fik han Vestre Yttre Sognske Komp. Af Krigskanc. ref. Sager af denne Dato Nr. 1 fremgaar det, at han bor „udj dette Comp. Distr. paa sin Egen Gaard og kunde derved fra besværlige Søe-Reyser til det nu havende Comp. blive befriet“. I et Bilag skriver han, at han har købt Gaarden af sin Fader. Han døde d. 12.4.1765 paa Breche Gaard ca. 59 Aar gl.

Hans Enke blev 18.5.1769 (Evindvik) gift med Sorenskriveren i Yttre Sogn, exam. jur. (fra 1767), senere Justitsraad NIELS HEGGELUND (HEGELUND) HOLTZROD, der if. sin egen Meddelelse til den militære Pensionskasse blev født 9.1.1739; han blev døbt i Kors Kirke i Bergen d. 12. s.M. Han var Søn af Overauditor MADTZ NIELSEN HOLTZROD (ca. 1706-1773), der 16.8.1765 var blevet Sorenskriver i Yttre Sogn, hvilket Embede han ved kgl. Res. af 25.10.1767 fik Tilladelse til at overdrage til sin Søn. Moderen var CHRISTIANA HEDEVIG EHLERS (død 1792).

Ved Trolovelsen d. 17.5.1769 gav NIELS HOLTZROD sin tilkommende Hustru en bølgeformet Ring af Guld og Emaillé med en slebet, firkantet Bjergkrystal, hvorunder N.H.H. I Emaillen var i Guld Ordene: „Med Gud og dig forbinder jeg mig“. (Ringene tilhører nu Konsulinde AAGOT DØSCHER AMELN i Bergen). Han havde iøvrigt sin Svoger, Brygger ANDREAS SEVALD HOLCK'S Søn, Student og exam. jur. OLUF FRIDERICH HOLCK (1767-97) som Fuldmægtig i 4 Aar før 1792, da denne blev Prokurator.

Fru SUSANNA HOLTZROD, f. HOLCK, døde i sit 90. Aar d. 21.1.1800 paa Breche Gaard, hvor ogsaa fhv. Sorenskriver N. H. HOLTZROD, 68 Aar gl., døde d. 21.11.1802 (Dødsfaldet bekendtgøres af hans Søster CLAUDIANE HOLTZROD, salig BYBERGS). SUSANNA HOLCK og hendes Ægtefælle ligger begravet paa Breche Kirkegaard. Hun havde ingen Børn.

Auktionsforretning over Sorenskriver N. H. HOLTZROD og Hustrus Dødsbos faste og løse Ejendomme afholdtes d. 8.-13. Maj 1803. Hovedbygningen paa Breche med tilhørende „brygger, beiter, nøter“ o. s. v., samt Leilændingen Hermund Iversens Brug i Yttre Breche blev købt af Sorenskriver E. HESSELBERG for 1120 Rdl. Dødsboet ejede ogsaa Breche Kirke, der med Tilhørende, Rettigheder og Inventar købtes af Madame CLAUDIANE BYBERG for 1200 Rdl.

- Kapt. I. M. HEYM har efter sin Hustrus Død ganske naturligt ønsket at følge med sin Datter og Svigersøn og deres Søn til Yttre Sogn, og i alt Fald Kaptajnen har sikkert straks taget Ophold paa Breche Gaard. HEYMS Svigerinde SUSANNA var da nylig død, men hendes Mand, den tidligere Sorenskriver, boede endnu paa Gaarden.

Kapt. HEYM døde d. 17.2.1803, 78 Aar gl., paa Breche Gaard og „ligger i det aabne Begravelse“ (under Koret i Breche Kirke).

Et Besøg hos Sorenskriver HESSELBERG og Hustru, vistnok i 1812, skildres i Admiral HANS BIRCH DAHLERUPS „Mit Livs Begivenheder 1790-1814“ (Kbhvn. 1908). HESSELBERG døde, kun 58 Aar gl. paa Breche Gaard d. 12.11.1813, og hans Hustru, der den Gang var 55 Aar, er vistnok ret kort efter taget til København med sin Søn, der ved Faderens Død var 20 Aar gl. Af Dagsbogsnotater for Tiden 15.9.1815 til 2.4.1816 af hendes Fætter i København, Kommandør CARL CHRISTIAN HOLCK (1758-1816), ses det, at hun og hendes Søn i dette Halvaar, første Gang d. 20.9.1815, sammen eller hver for sig, har besøgt ham og hans Hustru ialt 16 Gange. En Optegnelse af hendes Broder, Oblt. OLE HEYM viser, at hun ogsaa i 1823 boede i København, hvor hun utvivlsomt blev til sin Død.

Efter Kommandørens Død blev hans Hustru HENRIETTE, født LUND (1776–1846) boende i København indtil 1832, da hun flyttede til Aalborg, hvor hendes Søn CARL (1803–1865), der samme Aar havde giftet sig, nu var ansat som Auditor; han havde indtil 1829 boet sammen med Moderen.

Fru ELLEN HESSELBERG er sikkert stadig kommet i dette Hjem, hvor hun tidligere maa have truffet Kommandørens ugifte Søster CHARLOTTE (1764–1817), der boede i Kbhvn., og hans Broder FERDINAND (1761–1836), der i 1814 tog Afsked med Obersts Karakter, og som boede paa Conradineslyst ved Slagelse, som han i 1822 solgte til Forpagter AUGUST GRANDJEAN, hvorefter han tog Bopæl i Slagelse og i 1835 i Sorø. Han havde først været gift med WILHELMINE CASTENSCHILD (1777–1813) og ægtede i 1823 CHRISTIANE NICOLINE HUNDRUP (1783–1856). Fru HESSELBERG har vel ogsaa hos Kommandør HOLCK truffet den norskfødte Rentier IOHAN HENRIK MEINCKE (1754–1831), der havde været gift med Kommandørens Søster GEORGINE (1766–92), og deres Søn CARL MEINCKE (1787–1862), der 1816 blev Assessor i Kbhvn.s Politiret og 1818 Byfoged i Stege, senere Etatsraad.

Foruden Kommandørens Fader, Oberst CARL PHILIP HOLCK (1719–98), havde endnu en af Fru ELLEN HESSELBERGS Morbrødre, Brygger ANDREAS HOLCK (1724–1803), boet i København; hans Hustru ANNE MARGRETHE, f. KRAG, f. 1745, døde først 1831. Fru HESSELBERG maa have kendt Familien godt. I Skiftet efter Enken er fremlagt et Tingsvidne, hvori hun giver Oplysninger om nogle af Børnene. Sønnen IACOB ELIAS HOLCK (1776–1842), gift med IACOBINE OSTENFELDT HOLM (1776–1825), var siden 1812 Chef for jydsk Told- og Konsumptionskontor, senere Justitsraad. Han havde været Kurator for CHARLOTTE HOLCK og var efter Kommandør CARL HOLCK'S Død en god Hjælper og Raadgiver for hans Hustru og opbevarede hendes Papirer, ligesom han var Forlover ved hendes Søn CARLS Bryllup. Ogsaa dem maa Fru HESSELBERG have kendt.

Det samme maa gælde hendes, ligeledes i København boende, Fætter, den senere kar. Oberst IACOB ELIAS HOLCK (1790–1871), der var Søn af Oberstlt. OLE HOLCK'S yngste Søn, Kaptajn HANS HENRICH HORNEMANN HOLCK, og 1817 i Bergen blev gift med ELISABETH KRØGER (1797–1865), hvis Moder var Datter af Oblt. OLE HOLCK'S ældste Søn, Kapt. FRIDERICH CHRISTIAN HOLCK. I. E. HOLCK, der i 1842 gik af som Major i Generalstaben, havde udarbejdet en Stamtavle over Familien med adskillige Oplysninger, der maa stamme fra Fru HESSELBERG, og maa have været i Besiddelse af flere af de foran ommeldte

private Papirer angaaende Familierne HEYM og HESSELBERG, idet disse Papirer var nedarvet i hans nu uddøde Efterslægt. Fru HESSELBERG har vist ogsaa kendt en ældre, ugift Broder af Oberst I. E. HOLCK, HANS HORNEMANN HOLCK (1787–1859). Han gjorde ligeledes Tjeneste i Danmark, ved Kronens Rgt. (senere 3. Liv-Rgt.), der 1808–16 laa i Kbhvn., derefter i Helsingør. Efter at han var gaaet af med Majors Karakter i 1842, flyttede han til Norge og døde paa Leervig Gaard, hvor han var født.

Fru HESSELBERG oppebar ligesom Broderen 100 Rdl. aarlig fra Estvadgaard Kloster og havde efter sin Mands Død et aarligt Beløb fra Enkekassen. Breche Gaard maa være solgt efter hendes Mands Død, og herfra har hun haft en mindre Kapital, der dog kan være svundet stærkt ind under Pengekrisen.

Hun havde samlet en hel Del Notitser om Slægten, og paa Foranledning af Kommandørens Søn, daværende Overauditør CARL HOLCK, udarbejdede LUDVIG HESSELBERG i 1841 en Stamtavle over Oblt. OLE HOLCKS Efterkommere paa Grundlag af Moderens Optegnelser med alle de Tilføjelser, som Moderen og han havde kunnet skaffe. Denne Stamtavle der er bygget paa personlige Oplysninger fra de paagl., har i det hele været værdifuld for Familiehistorien, og flere Oplysninger herfra og fra „Notitserne“ er benyttet i nærværende Arbejde. Han skriver heri om sig selv, at han lever i København som „Contoirist“. Han var 20.6.1817 blevet exam. jur. Af det Brev af 16.11.1841 hvormed han sender Stamtavlen, ses det, at ogsaa Moderen bor i København. Han skriver: „Med min kjære Moders Sundhed og Velbefindende er det heel maadelig. Den fremskridende Alder, nu næsten 84 Aar, bidrager jo unægtelig noget dertil.“

Da han i sit 51. Aar døde ugift i København d. 16.4.1844, betegnes han i den af Moderen indsendte Bekg. om hans Død, som Skriver i Rentekammeret.

Fru ELLEN HESSELBERG døde i København d. 21.5. s.A., næsten 86 Aar gl.

– Kapt. IOHANN MARTIN HEYMS Fader, MARTIN HEINRICH HEYM, var født i Sachsen 1694. Han blev Fændrik i Dronningens Livregiment 29.8.1711, Sekondløjtnant 2.3.1713, Kapt. af Infanteriet 11.3.1718, virkelig Kapt. v. 2. Oplandske nat. Inf. Rgt. og Chef for Ø. Hallingdalske Komp. 15.8.1718, Sekondmajor og Chef for Gran og Jevnakerske Komp. 14.2.1729, men fik Land og Biriske Komp. 25.12.1730, Premiermajor og Chef for Land og Granske Komp. 39.4.1732, Oberstløjtnant og Chef for Totenske Komp. 13.1.1738. Han døde 30.11.1750

paa Gaarden Seierstad paa Toten. I 1721 var han blevet gift med IDE CHRISTINE GLUD, f. 1692, begr. paa Toten 17.4.1744. Hun havde tidligere været gift med CHRISTIAN FRIDERICH RICHELIEU, f. ca. 1689, † 8.7.1720 paa Hovedgaarden Sem paa Aker, (Søn af Oberst IOHAN DANIEL DE RICHELIEU – oprindeligt RICHEL – der efter den meget omfattende Beretning i Hirschs Militærbiografier har ført et yderst eventyrligt Liv). I 1708 og 1709 nævnes han som Fændrik i Brabrand – 1709 ved en Gardebatl. –, blev 3.4.1710 Kapt. i Baartigs gew. Fod-Rgt. og fik ved Rgt^{tes} Opløsning i 1712 Afsked som Major. If. „Familien GLUD“ kom han derefter til Norge, hvorfra han 13.3.1716 sendtes til Danmark for at bringe Kong Frederik IV Underretning om Fjendens Indfald i Norge. Han blev 3.8.1719 Oblt. ved 1. Akershusiske nat. Inf. Rgt. og Chef for Lierske Komp.). – I hans Ægteskab med IDE CHRISTINE GLUD fødtes der i 1717 en Søn IOHAN DANIEL RICHELIEU, der døde 1741 som Seklt. v. Generalmajor Frølichs gew. Inf. Rgt.

– IDE CHRISTINE GLUDS Forældre var Amtmand i Buskerud POUL GLUD, f. 1661 død 1719, (Søn af Biskop i Viborg SØREN GLUD, der 1679 fik Vaabenbrev, og hans 2. Hustru IDA CHRISTINE MOTH, Søster til Grevinde af Samsø SOPHIE AMALIE MOTH) og INGEBORG MARIE BORDING, død 1706, (Datter af Professor ved Sorø Akademi og Ejer af Ryomgaard LAURITS BORDING og INGEBORG BROBERG).

– Oberstløjtnant MARTIN HEINRICH HEYMS Fader, IOHANN MARTIN HEYM havde efter Hirschs Militærbiografier, staaet i kursachsisk Krigstjeneste, men blev derefter 26.5.1695 Sekondløjtnant i Livgarden til Hest, ved Reduktionen i 1698 sat i Kornets Nr., 12.12.1702 Premierløjtnant, havde i 1706 Leverancen af Kyrasser og Geværer til forsk. Rgt^{tes}. D. 7.6.1709 blev han Underfører i Drabantgarden og 6.11.1713 Stads-Major i Rendsborg med Majors Anciennitet fra 7.6.1709; han døde 10.8.1724. Dette stemmer jo ikke med det, som Kapt. I. M. HEYM i sine, iøvrigt meget korrekte, Optegnelser anfører herom; der maa formentlig her være Tale om en Erindringsforskydning hos ham. – Den ældre I. M. HEYMS Hustru hed efter Optegnelserne MARGRETA ELISABETH og var født i Tyskland; hendes Mand døde i København hos sin Datter CHRISTINA, der var gift med Christiansborg Slots Bygmester, Generalmajor „HØYSER“ og havde 3 Sønner.

Datterens Navn var CHRISTINA SOPHIE, og hun blev ca. 1713 gift med Generalbygmester ELIAS DAVID HÄUSSER, f. i Erfurt 1687, død som Generalmajor og Kommandant i Nyborg 16.3.1745. Selv døde hun 1761.

Som Sønner af Stadsmajor I. M. HEYM nævnes af Hirsch LUDWIG CARL HEYM og HELMUTH WILHELM AUGUSTUS HEYM. Den førstnævnte var (efter de fyldigere Oplysninger i Ovenstads Militærbiografier) født ca. 1701 i Danmark, blev Fændrik ved 1. Trondhjemske nat. Inf. Rgt.^s Yttreøiske Komp. 23.9.1735, Premierlt. ved Inderøiske Komp. 14.10.1740 og Prlt. i Seklt.^s Stilling ved Rgt^{tes} Namdalske Landværns-komp. 17.2.1751. Landværnets Organisation ophævedes fra 5.7.1764, og han blev senere dimitteret med en Pension paa 60 Rdl. aarlig. Den anden Søn HELMUTH WILHELM AUGUSTUS HEYM omtales af Hirsch kun en passant i Forbindelse med Faderen og angives at være Søkadet og født 1698, men er formentlig identisk med den WILHELM AUGUST HEYM, der blev Seklt. ved 1. Akershusiske nat. Inf. Rgt^s Ekerske Komp. d. 15.8.1718 og efter Ovenstad reduceret 1.11.1720, medens Hirsch angiver, at han døde 1719 før 29. April.

En Broder til WILHELM AUGUST HEYM er maaske SAMUEL CHRISTOPHER HEYM, der 15.8.1718 blev Seklt. ved 2. Akershusiske nat. Inf. Rgt.^s Solørske Komp. („accomodirt bei der Königin“) og reduceret 1.11.1720. Han blev forsat til Dronningens Livregiment 11.7.1721, blev Premierlt. 27.2.1727, Kaptlt. 3.2.1744, kar. Kaptajn 22.2.1745, virkelig Kapt. og Kompagnichef i Garnisonsregt^{et} (Citadellet Frederikshavn) 27.2.1757 og kar. Major 3.5.1758. Han døde 4.5.1762 og var gift med AGNETE MARINETTA V. SOHRN.

Som hans Søn opfører Hirsch IOHANN FRIEDERICH HEYM, der blev Fændrik reformé i Dronningens Livrgt. 9.11.1752, virkelig Fændrik 15.9.1756 og Furageskriver 1762. Han forseglar med samme Skjoldmærke som Oblt. OLE HEYM; over Skjoldet har han paa den kronede Hjelm en enkelt Vinge, belagt med en Bjælke. I Krigskancelliets Memorialer 1762 (H.) findes to Skrivelser fra ham, begge dateret København. I den første Skrivelse af 9.3.1762 udtrykker han sin sande Anger over sin højst strafbare „Verbrechen“ og beder Kongen lade Naade gaa for Ret. Han søger en Stilling som Furageskriver eller i alt Fald „Fuhr-Herr“. (Senere i Skrivelsen taler han om sin begaaede *Fejl*). I den anden Skrivelse af 22. s.M. søger han om Afskeds-pas fra Krigskancelliet og tilstrækkelige Rejsepenge, da han under sine elendige Forhold, der ikke giver ham Mulighed for at subsistere, vil vende tilbage til sit Fædreland, „Worinnen ich ein gebohrener Vasal bin“. – Efter Hirsch var I. F. HEYM, der i nogen Tid havde vist en slet Conduite, den 24.11.1758 deserteret og blev i den Anledning kasseret, men senere benaadet med „simpel Afsked“ fra Rgt^{et}, idet han dog aldrig maatte søge Ansættelse i Militæretaten.

Til denne Familiegruppe hører vist ogsaa FRIDERICH SIEGMUND HEYM, der 22.9.1727 blev Fændrik i Sjæll. gew. Inf. Rgt., 2.2.1728 Seklt., 23.4.1736 kar. Premierlt., 18.7. s.A. virkelig Prlt. og 27.1.1738 Kapt. ved 1. Vesterlenske nat. Inf. Rgt. og Chef for Ø. Telemarkske Komp.; han døde 15.5.1750 i Solum.

– Mere indgaaende Undersøgelser med Hensyn til Slægten HEYM i Danmark og Norge vilde vel være ønskelige, men dog ganske sprænge Rammen for det her behandlede Emne.